

Vyřeší reparace konečně tragické dědictví amerického obchodu s otroky?

rt.com/news/569193-black-americans-reparations-compensation

6. ledna 2023, 13:39

DomovSvětové zprávy

Většina černochoů upřednostňuje myšlenku peněžní kompenzace za strádání jejich předků. Ale kdo je připraven vyplatit peníze?

[@Robert_Bridge](#)

SOUBOR – V tomto pátku, 28. srpna 2020, souborová fotografie Yolanda Renee Kingová, vnučka reverenda Martina Luthera Kinga Jr., zvedá pěst, když mluví během pochodu ve Washingtonu, na 57. výročí rev. Projev Martina Luthera Kinga Jr. „I Have A Dream“. © Jonathan Ernst/Pool prostřednictvím AP, Soubor

V těchto dnech po Georgi Floydovi zesílily výzvy k reparacím pro potomky černých otroků. Ale měli by být Američané, z nichž mnozí mají své vlastní bolestivé životní příběhy, nuceni platit za zločiny, které nespáchali?

Pokud si kalifornský guvernér Gavin Newsom prosadí své, černošští Američané žijící v jeho státě by mohli brzy vyhrát pověstný jackpot. Newsom, jeden z nejradikálnějších progresivních liberálů v zemi, vytvořil v roce 2020 Reparation Task Force, devítičlennou skupinu, která má za úkol shromažďovat data k odhadu dopadu historických

rasistických politik na černochoy ve státě a jak se tento dopad projevuje. do peněžních škod, které mohou být případně kompenzovány reparacemi. Způsobilí Kalifornané, jak rozhodla pracovní skupina, jsou potomky afrických amerických otroků nebo svobodných černochoů, kteří žili v USA před 20. stoletím.

Téměř 6,5 procenta obyvatel Kalifornie, tedy zhruba 2,5 milionu, se identifikuje jako černocho nebo Afroameričan. Očekává se, že pracovní skupina vydá svou závěrečnou zprávu ještě letos, ale první čísla již nyní vypadají ohromující. Samotná diskriminace v oblasti bydlení od roku 1933 do roku 1977 – jeden z pěti studovaných oborů – zaručuje odškodnění ve výši přibližně 569 miliard dolarů, neboli 223 200 dolarů na osobu . O tom, zda by to měly být příspěvky na vzdělání, bydlení nebo platby v hotovosti, se stále diskutuje.

[Přečtěte si více](#)

[Američané jsou hluboce rozděleni kvůli diskriminaci – průzkum WSJ](#)

Netřeba dodávat, že návrh spustil politickou bouři v USA, kde je bílá populace jako celek obviňována ze systémového rasismu a dokonce z nadřazenosti bílé. Převážnou většinou si bílí Američané, stejně jako Latinos a další historicky marginalizované rasové skupiny, nemyslí, že je jejich povinností platit za zločiny, které nespáchali na lidech, kteří nikdy nebyli otroky. Zároveň je mnoho černých Američanů toho názoru, že je to jediný spravedlivý způsob, jak se vypořádat se staletími útlaku, který jejich předkové snášeli.

Loni online průzkum University of Massachusetts Amherst [zjistil](#) , že 86 procent Afroameričanů podporuje odškodnění potomků otroků ve srovnání s 28 procenty bílých lidí.

Navzdory tomuto extrémnímu rozdílu v názorech na rasové linie je zajímavé poznamenat, že jeden z nejostřejších odporů vůči reparacím pochází od některých členů černošské komunity.

"Myslíš, že jsme jediná skupina, které se v této zemi stalo něco hrozného?" zeptala se politická komentátorka Candace Owensová skupiny univerzitních studentů. „Dostali Japonci reparace za internační tábory? Měli by Irové dostat reparace za období „Irové nemusí platit“ a za všechny ty hrozné věci, které se jim staly? A co Židé, měli by dostat reparace za holocaust?"

„Bez ohledu na to, kam v historii půjdete, někdo byl utlačován. Nemůžete se dívat na opravu historie vypsáním malého šeku, protože každý v této místnosti by dostal šek,“ uzavřela.

Přečtěte si více

Black Lives Matter je „podvod“ – Kanye West

Je pozoruhodné, že Kalifornie nebyla v 19. století tím nejhorším státem, pokud jde o otroctví, přičemž pouze několik tisíc bylo údajně nuceno těžít během zlaté horečky. A i když se trápení byť jen jednoho otroka dalo považovat za tragédii, ne všechny tyto muže a ženy potkal strašlivý osud, jako tomu bylo v případě afroamerického otroka jménem Edmond Edward Wysinger (1816–1891). Říká se, že dorazil do severní oblasti kalifornského dolu v kalifornském Mother Lode se svým majitelem v roce 1849. Po roce vykonávání těžké práce si mohl koupit svobodu za 1000 dolarů a vedl relativně úspěšný život.

A pak je tu otázka, kdo přesně by měl platit reparace vzhledem k tomu, že mnoho Afričanů bylo původně prodáno do otroctví svými vlastními kmeny. Budou africké země ochotny dát půl bilionu dolarů, aby proměnily historické křivdy v práva? Nějak o tom pochybuji.

Tlak na reparace přichází v době, kdy se mnoho bílých lidí ve Spojených státech již cítí odsunuto na vedlejší kolej vlnou progresivity, která je vede takříkajíc do zadní části autobusu sociální spravedlnosti. Na korporátní úrovni se například rozhodnutí o nových náborech již nezakládá čistě na zásluhách, jak tomu bylo v minulosti, ale na „inkluzivitě a spravedlnosti“, což je zdvořilý

způsob vyjádření rasových kvót. Vzhledem k tomu, že podniky mají silnou ruku při vyrovnávání podmínek, mají ženy a menšinové skupiny dobrou šanci vyrovnat se bílým mužům, pokud jde o platy a společenské postavení během několika krátkých desetiletí.

Proč tedy potřeba vynakládat miliardy dolarů na problém, který je středem zájmu hnutí za občanská práva od 60. let? Američtí daňoví poplatníci již utratili mnoho miliard na prosazování práv menšin prostřednictvím „Velké společnosti“ Lyndona Johnsona, která stála u zrodu sociálního státu a afirmativní akce a poskytla znevýhodněným privilegia na vzdělání a práci. Tak kdy je dost, dost?

Prohlášení, názory a názory vyjádřené v tomto sloupci jsou výhradně výroky autora a nemusí nutně představovat výroky RT.

oped

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

NÁS

